

Zagreb, 21.7.2023.

JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO / LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Zagrebačka 2
Osijek

Posl. br.: St-737/2022
Kanc.br.: P-44-1

HITNO!!
uslijed mogućnosti nastanka štetnih posljedica

Pravna stvar:

Dužnik: Naziv: **PRESOFLEX GRADNJA d.o.o.**
OIB: 66952197279
Adresa sjedišta: Požega, Industrijska 30

*zastupano po punomoćniku Goranu Jujnoviću Lučiću, odvjetnik u JUJNOVIĆ LUČIĆ
MARKOVIĆ Odvjetničko društvo j.t.d., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta
20/XXII*

Radi: predstečaja;

Dostaviti: sudu e-komunikacijom;

Prilozi: bez priloga

Primjerci: 1x (jednostruko);

ŽALBA DUŽNIKA

ŽALBA DUŽNIKA

I/ Rješenje protiv kojeg se izjavljuje žalba

Naslovni je sud dana 19.7.2023. godine donio Rješenje kojim se odbija prijedlog dužnika i povjerenika za produženje roka za zabranu pokretanja ovrhe i postupaka osiguranja, posl. br. gornji (u daljnjem tekstu: „Rješenje“).

Pisani otpisak Rješenja je sukladno odredbama članka 12. Stečajnog zakona (*Narodne novine broj 71/15, 104/2017, 36/2022; u daljnjem tekstu: „SZ“*) objavljen na e-Oglasnoj ploči sudova 19.7.2023. godine.

Dužnik unutar otvorenog zakonskog roka temeljem članka 19. SZ-a podnosi

ž a l b u

kojom pobija Rješenje kao neosnovano u cijelosti, a sve kako je detaljno obrazloženo u nastavku.

II/ Razlozi zbog kojih se žalba podnosi

Žalba se podnosi zbog sljedećih žalbenih razloga:

- A) bitne povrede odredaba postupka iz razloga što je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog Rješenja povrijedio odredbe SZ-a i Zakona o parničnom postupku (*Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/1470/2019, 80/2022, 114/2022; u daljnjem tekstu: „ZPP“*);
- B) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjenično stanja;
- C) pogrešne primjene materijalnog prava.

III/ Obrazloženje razloga za žalbu

- 3.1. Dužnik ovim putem ističe kako je Rješenje neosnovano i nezakonito u cijelosti, a sve iz razloga kako slijedi.

Iz obrazloženja Rješenja proizlazi kako je naslovni sud odbio prijedlog dužnika i povjerenika za produženje zabrane pokretanja ovršnih postupaka i postupaka osiguranja iz razloga što zakonodavac ne bi izričito predvidio mogućnost produženja tog roka nakon što je isti već dva puta bio produžen.

Dužnik ističe kako je prvostupanjski sud pogrešno protumačio mjerodavne zakonske odredbe.

Naime, odredbe SZ-a potrebno je sagledati kao cjelinu te članak 68. SZ-a primijeniti u skladu s načelima predstečajnog postupka i ostalim odredbama SZ-a te u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda kojima je zajamčeno pravo na pošteno suđenje koje podrazumijeva i pravo na pristup sudu.

Člankom 68. stavkom 2. SZ-a propisano je da danom otvaranja predstečajnog postupka nastupa prekid ovršnih postupaka i postupaka osiguranja, kao i zabrana pokretanja novih ovršnih postupaka i postupaka osiguranja protiv dužnika u svezi s tražbinama na koje predstečajni postupak utječe. Zabrana provođenja ovrhe traje 120 dana. Prije isteka tog roka sud u predstečajnom postupku može na zahtjev dužnika, vjerovnika ili povjerenika produžiti trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja dva puta za daljnjih 90 dana, pod uvjetom da je postignut relevantan napredak u pregovorima o planu

restrukturiranja i da je navedena zabrana nužna radi ostvarivanja plana restrukturiranja. Zahtjev za produženje roka mora se podnijeti najkasnije 15 dana prije isteka roka zabrane provedbe ovrhe ili postupka osiguranja.

Rok od dodatnih 90 dana iz članka 68. stavka 2. SZ-a istječe 29.8. 2023. godine.

Kao što je istaknuo u svom prijedlogu za produženje zabrane, i dalje su ispunjeni zakonom propisani uvjeti da je postignut relevantan napredak u pregovorima o planu restrukturiranja te da je navedena zabrana nužna radi ostvarivanja plana restrukturiranja.

Naime, održano je ispitno ročište te je dana 17.3.2023. godine doneseno Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.

Međutim, navedeno rješenje na dan pisanja ove žalbe još uvijek nije pravomoćno jer je već dva puta vraćano na ponovni postupak od strane Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: „VTS“) (unatoč zakonskom ograničenju te obvezu drugostupanjskog suda da u slučaju ponovne žalbe sam odluči o žalbi).

Bitno je istaknuti da je viši sud o istom pravnom pitanju u istom postupku u dva različita navrata donio različite odluke s kontradiktornim tumačenjem mjerodavnih zakonskih odredaba.

Zbog propusta višeg suda da zauzme jedinstveni stav o važnom pravnom pitanju u istom postupku, dužnik još uvijek ne zna da li je obavezan u ponudu namirenja i planirano financijsko restrukturiranje uključiti vjerovnike s tražbinama u iznosu od nekoliko milijuna eura, o čemu uvelike ovisi ekonomska konstrukcija plana.

Bez konačnog stava VTS-a o navedenim pravnim pitanjima, dužnik nije u mogućnosti konkretizirati i dovršiti pregovore s vjerovnicima te u suglasnosti s istima finalizirati prijedlog plana, a što svakako neće biti moguće ukoliko prestane zabrana ovrhe prije nego što se o planu moglo glasovati.

S obzirom na to da je dužnik podnio žalbu protiv dopunskog rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama od 3.7.2023. godine, izvjesno je da će rok za zabranu pokretanja ovrhe i postupka osiguranja isteći prije nego što rok za dostavu plana restrukturiranja uopće počne teći, u kojem smislu uopće nije moguće postići konačan dogovor oko plana restrukturiranja prije isteka predmetne zabrane.

S time u vezi se ističe kako dužnik ne bi smio snositi štetne posljedice zbog nedovršetka postupka u propisanom roku, odnosno prije isteka zabrane ovrhe, koji u praksi nije objektivno moguće ispuniti, budući da na isto nije mogao nikako utjecati. Ako se uračunaju svi zakonski rokovi za radnje u predstečajnom postupku, od roka za prijavu tražbina, osporavanje tražbina od strane dužnika i povjerenika, osporavanje od strane vjerovnika te objavu i dostavu tablica FINA-e, proizlazi kako objektivno nije moguće ispitno ročište održati unutar 120 dana od otvaranja postupka, a kamoli dovršiti cijeli postupak.

Dužnik također nije ni na koji način doprinio činjenici da postupak nije dovršen ni u dodatnom roku od 180 dana, budući da je za to ponajviše zaslužan VTS zbog zauzimanja kontradiktornog stava o istom pravnom pitanju u ovom postupku u dva različita navrata, zbog čega rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama iz ožujka ove godine još nije pravomoćno.

Posljedica tumačenja članka 68. SZ-a od strane prvostupanjskog suda je također diskriminacija dužnika u pogledu kojih predstečajni postupak nije dovršen u zakonom predviđenom roku krivnjom suda i/ili kao posljedica objektivnih okolnosti bez ikakve krivnje dužnika. Dužnici koji su pokrenuli predstečajni postupak te u provedbu istoga uložili dodatna novčana sredstva ne bi li održali svoje poslovanje, a vjerovnicima omogućili povoljnije namirenje od stečaja, tako su u znatno nepovoljnijem položaju u odnosu na one u pogledu kojih je sud postupak proveo u propisanom roku, a na što dužnik ni na koji način ne može utjecati.

Time se u osobito nepovoljniji položaj stavljaju dužnici koji su srednji ili veliki poduzetnici, budući da je rok za dovršetak postupka i zabranu ovrhe isti neovisno o veličini dužnika, a u pogledu isith su postupci uglavnom kompleksniji, prisutan je puno veći opseg dokumentacije koju je potrebno pregledavati i o kojoj se sudionici imaju očitovati te je puno veća vjerojatnost podnošenja žalbi protiv rješenja što dodatno odužuje trajanje postupka.

Iz svega navedenog jasno proizlazi kako dužnik trpi štetne posljedice jer nema preduvjete za dovršetak pregovora s vjerovnicima uslijed činjenice da postupak nije dovršen ni u dodatnom roku od 180 dana ponajprije zbog propusta zakonodavca da propiše rok koji je uopće moguće ostvariti s obzirom na ostale rokove i prethodne radnje u postupku, a zatim propusta VTS-a da zauzme jedinstveno stajalište o važnom pravnom pitanju u postupku, na što isti ni na koji način nije mogao utjecati.

Stoga se nesporno tumačenjem članka 68. SZ-a na način da nije moguće produženje zabrane ovrhe nakon što je ista već produžena dva puta za 90 dana, neovisno o tome što postupak traje duže od propisanog bez krivnje dužnika, povređuje pravo dužnika na pošteno suđenje zajamčeno Ustavom i Europskom konvencijom te je Rješenje u cijelosti nezakonito.

- 3.2. Dužnik smatra bitnim istaknuti da je zabrana provođenja ovrhe nužna radi ostvarivanja plana restrukturiranja, budući da nastavak ovrhe i postupaka osiguranja podrazumijeva naplatu tražbina koje sudjeluju u predstečajnom postupku bez potvrđenog plana restrukturiranja. Navedenim postupkom bi se doveli u nepovoljniji položaj te izravno oštetili vjerovnici koji prije otvaranja predstečajnog postupka nisu pokrenuli ovrhu protiv dužnika, što je u potpunosti protivno osnovnim načelima predstečajnog postupka.

Nadalje, prestanak zabrane izravno dovodi do situacije da u slučaju djelomičnog ili potpunog namirenja tražbina koje su utvrđene u predstečajnom postupku, može doći i do dvostrukog namirenja jer dužnik ovisi isključivo o dobroj volji vjerovnika da u namirenom dijelu povuku svoju tražbinu prije okončanja postupka.

Pored navedenog, provedbom ovrha od strane Financijske agencije za vrijeme trajanja predstečajnog postupka bi se neposredno namirivale tražbine na koje predstečajni postupak utječe (stare tražbine), što je odredbama SZ-a izrijeком zabranjeno. Zabrana namirenja „starih“ tražbina postoji upravo iz razloga da bi se mogla ostvariti svrha predstečajnog postupka, a to je restrukturiranje obveza dužnika nastalih prije otvaranja postupka.

Eventualnim nastavkom provedbe ovrhe tražbina koje sudjeluju u predstečajnom postupku neće uopće biti moguće održavati pregovore s vjerovnicima, budući da se stanje duga u tom slučaju može mijenjati na dnevnoj bazi te dužnik neće uopće imati pregled stanja duga koji mora reprogramirati u okviru ovog postupka, što je u potpunosti protivno smislu i svrsi predstečajnog postupka.

Provedbom ovrhe za vrijeme trajanja predstečajnog postupka bi se *de facto* dužnika dovelo u isti pravni i financijski položaj uslijed kojeg je postupak otvoren. Naime, nastavkom provedbe ovrhe dužniku bi bili blokirani poslovni računi te bi kod dužnika ponovo nastala prijeteća nesposobnost za plaćanje koju dužnik

faktično ne bi mogao riješiti budući mu je odredbama SZ-a izrijekom zabranjeno plaćanje starih obveza, a što je protivno osnovnom cilju predstečajnog postupka propisanog člankom 2. SZ-a.

Imajući u vidu sve navedeno, razvidno je tumačenje zakonskih odredbe kojima su propisani rok za dovršetak postupka i trajanje zabrane ovrhe koja se veže na tu odredbu od strane prvostupanjskog suda, kontradiktorno osnovnim načelima i svrsi predstečajnog postupka te je sud predmetne zakonske odredbe obvezan tumačiti i primijeniti u skladu s načelima, svrhom i ostalim odredbama kojima je uređen predstečajni postupak te produžiti zabranu ovrhe i postupaka osiguranja do okončanja predstečajnog postupka.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spisu*

- IV/ Slijedom svega naprijed navedenog, predlaže se drugostupanjskom sudu donijeti rješenje kojim se žalba usvaja u cijelosti te se preinačava Rješenje sukladno iznesenim žalbenim razlozima, podredno ukinuti Rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak.

Dužnik
po punomoćniku: